

דניאל

קראתי את הבלוג שלך והייתי חיבת להגיב. אני חברה בתנועת נער מגיל צעיר ועכשו אני מדריכה. אני מרגישה בדיוק כמו שההורים שלך הרגישו: התנועה היא בית שני בשבילי. אני לא הולכת לשקר לך ולהגיד שלהיות מדריכה זה קל. התנועה דורשת ממני הרבה זמן ומאמץ, אבל אני נהנית מכל רגע. בזכות התנועה קבלתי כל כך הרבה. במקום לראות את העולם דרך הרבוע הקטן שנקרא טלוויזיה, אני יוצאת החוצה. מה שלומדים בתנועת נער אי אפשר ללמד דרך המסך או אפילו בבית ספר, כי התנועה מלמדת דרך חיות ולא רק דבור. במקום להיות סגורה בבית עם המכשירים אני מדברת ויוצרת קשרים. אני לא יודעת אם זה משהו שמפריע לך, אבל כשאני הצטרפתי לתנועה שלי פחדתי שאני לא אפיר אף אחד, אבל כל החברה היו כל כך נחמדים ומהפעילות הראשונה הרגשתי בבית. היום אני יודעת שהחברים שלי מהתנועה הם חברים לחיים. ואל תשכחי את הדבר הכי חשוב: בתנועה עושים המון.. המון... המון... פיה!! שבתונים, פעילויות מהנות ועוד ועוד. דניאל, אני מאוד ממליצה לך להצטרף לתנועת נער. אני מבטיחה לך שלא תצטערי.

דרך הנוער

בני נוער מכל רחבי אוסטרליה כותבים בעברית.
 כתבו אלינו גם אתם.
 לפרטים ravit@etonisraeli.com.au

מחכה לפוסט הבא שלך
 בר דונדה, פתה י', בית ספר ביאליק, מלבורן